

ת"פ 53151/09/16 - מדינת ישראל נגד שמעון שהרבני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53151-09-16 מדינת ישראל נ' שהרבני

לפני
בעניין: כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

שמעון שהרבני
ע"י ב"כ עו"ד אלי פוקסברומר

הנאשם

גזר דין

נוסח זה מותר בפרסום, לאחר שהושמטו ממנו פרטים חסויים

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין תשל"ז - 1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמות בנוגע להרשעה או לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך השנים 2012 ו-2013, בתאריכים שונים, הוריד הנאשם מרשת האינטרנט מאות תמונות פורנוגרפיות וסרטים פורנוגרפיים המכילים תמונות תועבה ובהן דמויות של קטינות והחזיק בהם. בפרסומים נראות, בין היתר, קטינות עירומות ובתנוחות מיניות, קטינות צעירות המבצעות מין אוראלי בגברים בגירים וקטינה צעירה מאוד המבצעת בעצמה פעולות מיניות. הנאשם שמר את התמונות בתיקיה במחשבו.

בנוסף, הנאשם התכתב באמצעות המחשב שבביתו פעמיים עם מי שהציגו עצמם כקטינות ברשתות התקשורת השונות, ביניהן פייסבוק, סקייפ ודואר אלקטרוני. בחלק מההתכתבויות הועבר תוכן פדופילי.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי יש להותיר בעינה את הרשעת הנאשם, כי מתחם העונש ההולם למעשיו נע בין

עמוד 1

מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר וכי העונש המתאים לו הינו כ-4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

המאשימה הדגישה כי הנאשם לא הסתפק בכך שהחזיק תמונות פורנוגרפיות, אלא גם שלח תמונות כאמור באמצעות הרשתות החברתיות. משכך, מעשיו מצויים ברף חומרה גבוה באופן יחסי.

המאשימה לא התעלמה מהתהליך הטיפולי החיובי שעבר הנאשם, אך טענה כי הוא אינו מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

3. ההגנה, שטענה לעונש באריכות, התייחסה בטיעוניה לעבירות, לנאשם ובעיקר להערכת המסוכנות שנערכה בעניינו.

בנוגע למעשי העבירה טענה ההגנה כי הנאשם לא התכתב עם קטינות, אלא עם מי שהציגו עצמם ככאלו, כאשר הוא היה מודע ליסוד ההצגה שבדבריו. לדברי הסנגור, הודאת הנאשם ניתנה רק על בסיס הייעוץ המשפטי שקיבל ממנו, לפיו הוא היה מודע לכך שמדובר במצג של קטינות, אך "לא בקטינות ריאליות", כלשונם.

בנוגע לנאשם טענה ההגנה כי הוא סובל מבעיות רבות ומקשיים משמעותיים. למרות זאת, לאחר שעומת עם המשמעות הפלילית של מעשיו, הוא לקח את עצמו בידים והשתלב בהליך טיפולי על חשבונם. על פי הנטען, בשל נסיבותיו האישיות, ההליך המשפטי גרם לנאשם סבל רב יותר מזה הנגרם לאדם רגיל. עוד נטען כי מסוכנותו המינית של הנאשם הינה נמוכה בלבד, לנוכח הטיפול שעבר, וכעולה מ"מכלול האינדיקציות", כלשונם של הסנגור.

ההגנה ביקשה לדחות את חוות דעתה של מעריכת המסוכנות, לפיה מסוכנותו המינית של הנאשם הינה בינונית - נמוכה. ההגנה טענה נגד חוות הדעת את הטענות שלהלן:

א. אין בישראל כלי מתוקף להעריך את מסוכנותו של מי שצפה בפרסומי תועבה. בהיעדר בסיס מדעי להערכת המסוכנות, אין לה כל משקל.

ב. מעריכת המסוכנות לא השתמשה בכלי ההערכה ממנו מצאה לנכון לשאול את הפרמטרים הרלבנטיים.

ג. מעריכת המסוכנות החליטה על דעת עצמה כי תיקון לכתב האישום עליו עמלו הצדדים במהלך המגעים ביניהם הינו טעות סופר. כנגזרת מכך, היא לא התייחסה כראוי לעובדות כתב האישום,

כנטען על ידי ההגנה, לפיהן הנאשם התכתב עם בגירים אשר הציגו עצמם כקטינות.

ד. חוות הדעת נסמכת על הערכה ערכית, ולא מקצועית, לפיה קיימת סתירה בין (.....)

ה. בניגוד לכלל לפיו רק תיקים סגורים של נאשם הנוגעים לעבירות מין יכולים להיות רלבנטיים להערכת המסוכנות, בעניינו של הנאשם הסתמכה מעריכת המסוכנות על תיק סגור שאינו נוגע לעבירת מין.

ו. מעריכת המסוכנות התייחסה בחוות דעתה לאירועים בהם הנאשם היה מעורב לפני 9 ו- 21 שנה, מבלי לציין מתי הם התרחשו ומבלי שטרחה לשאול אותו בנוגע למועד התרחשותם, כפי שהיה מצופה ממנה לעשות.

ז. הנאשם סיפר למעריכת המסוכנות על אירוע בו הוא לא אמר לדייר נפגע נפש היכן השאיר את המפתח לביתו. מעריכת המסוכנות ציינה בחוות דעתה את האירוע האמור כדוגמא לכך שהנאשם מתקשה ללכת בתלם. אולם, אין באירוע זה, על פי הנטען, אלא ללמד על פיזור נפש בלבד.

ח. בחוות הדעת נרשם כי הנאשם (.....) בלשון הווה. מעריכת המסוכנות הודתה בחקירתה הנגדית כי אין מדובר בהווה, אלא בעבר.

ט. מעריכת המסוכנות המליצה לנאשם לעזוב את עבודתו, למרות שהוא אינו עובד עם חסרי ישע, אלא עם אנשים מבוגרים המתפקדים היטב, הסובלים מדיכאון.

י. בניגוד לחוק, מעריכת המסוכנות התייחסה למסוכנות הנאשם בנוגע לצפייה חוזרת שלו בפורנוגרפיה אסורה.

הסנגור ביקש להטיל על הנאשם צו של"צ ולבטל את הרשעתו, משני נימוקים:

א. ביטול ההרשעה ימריץ נאשמים אחרים לטפל בעצמם ולהפיק לקחים.

ב. יהיה בכך כדי להעביר למאשימה מסר, לפיו עליה להפעיל את סמכותה כלפי ספקיות האינטרנט על מנת שימנעו את ביצוע העבירות של פרסום חומר תועבה, ולא להתגולל על משתמשי קצה הסובלים ממוגבלויות שונות.

4. הנאשם בטיעונו אמר שהוא לוקח אחריות על מעשיו, וביקש להתנצל בפני מי שנפגעו כתוצאה מהם - הקטינות, אשתו והוריו.

הנאשם טען כי עבר תהליך מורכב ועמוק, שסייע לו ולהבין ולתקן את הגורמים שהביאו אותו לבצע את העבירות. לדבריו, במהלך השנים שחלפו מאז מעצרו חיו השתנו. הוא החל לעבוד, התחתן, התבגר, החכים והתמתן. לטענתו, הוא מתקשה לחשוב על סיטואציה בה אדם המוכר לו היה נפגע מעבירה דומה לזו שביצע.

עוד טען הנאשם כי הוא מכיר בכך שעליו להיענש על מעשיו, ויקבל את עונשו באהבה ובהשלמה. יחד עם זאת ביקש להימנע מהרשעתו. לדבריו, מאז חלה לפני 17 שנה, הוא לא הצליח להחזיק בעבודה פרק זמן ממושך. עתה, לראשונה, הוא עובד זה שנה וחצי עם אנשים פגועי נפש. להשקפתו, עבודתו ונישואיו מצמצמים את הסכנה להישנות ביצוע העבירה.

ראיות לעונש:

5. ההגנה הגישה דו"ח שנערך בעניינו של הנאשם על ידי צוות טיפולי במרכז הטיפולי התחלה חדשה.

בדו"ח פורטו הליכי הטיפול בהם שולב הנאשם, התנהלותו החיובית במסגרת הטיפולית ותוצאות שלבי הטיפול השונים.

לפי התרשמות המרכז הטיפולי, אם הנאשם יתמיד בטיפול וישלים אותו, הדבר יסייע בהפחתת רמת המסוכנות המינית שלו, וקיים סיכוי טוב לשיקומו.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת המרכז להערכת מסוכנות:

6. שירות המבחן ערך בעניינו של הנאשם שני תסקירים. בתסקיריו פירט שירות המבחן את נסיבותיו האישיות, המקצועיות, המשפחתיות, החינוכיות, הנפשיות והטיפוליות של הנאשם. בכלל זאת פורטו מצבו הנפשי של הנאשם לאחר שירותו הצבאי, הטיפול הרפואי שהוענק לו והאבחנה הרפואית בעניינו.

שירות המבחן ציין כי לנאשם אין הרשעות קודמות, הוא בעל רמת אינטליגנציה גבוהה, נשוי מעל שנתיים, פנה מיוזמתו למרכז ייעודי לטיפול בעברייני מין ומשתתף בטיפול ייעודי לעברייני מין זה כשנתיים. הנאשם משתף פעולה באופן מלא, רציני ומחויב להליך הטיפולי. הוא משתתף דומיננטי ואהוד, ידע לזהות עיוותי חשיבה, וידע לזהות ולבטא רגשות. להערכת שירות המבחן, הנאשם עבר תהליך משמעותי, והמשך הטיפול בו יאפשר הפחתת הסיכון להישנות התנהגות פוגעת.

יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי הנאשם ממשיך להתנהל באופן בעייתי. הוא נכנס למצבי סיכון, אינו מכיר בבעייתיות של התנהלותו ואינו מורתע מההליך המתנהל נגדו. לעניין זה הפנה שירות המבחן לאמור בהערכת המסוכנות כי קיים פער בין יכולותיו הקוגניטיביות של הנאשם ליכולותיו הרגשיות, כי קיימת אינדיקציה לקיומה של הפרעה מינית פדופילית ויתכן שגם משיכה הבופילית וכי הוא ממשיך להתנהל באופן בעייתי, מבלי לראות בכך בעייתיות כלשהי.

לאור האמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה וצו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן נמנע מלהמליץ על ביטול הרשעת הנאשם, בשל אופי העבירות ומאחר שלהערכתו יש להציב לנאשם גבולות ברורים ולהטיל עליו מאסר מותנה.

7. מעריכת המסוכנות עמדה בחוות דעתה על פרטיו הרלבנטיים של הנאשם, מצבו הנפשי, התפתחותו המינית, הרגליו המיניים, קיומו של תיק סגור משנת 2013 בגין תקיפה סתם, מעשי העבירה בהם הורשע ויחסו אליהם, התנהלותו במהלך הבדיקה, טיפולים בהם נטל חלק והתנהלותו במקביל להליך המשפטי המתנהל נגדו.

מעריכת המסוכנות פירטה את הפקטורים אותם בחנה ועליהם ביססה את חוות דעתה. בשורה התחתונה ציינה כי להערכתה המקצועית רמת הסיכון לביצוע עבירות מין על ידי הנאשם הינה בינונית - נמוכה.

דין ומסקנות:

העובדות:

8. בפתח הדברים יש להבהיר כי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הן אלו שישמשו תשתית לגזר הדין.

על פי העובדות הנ"ל: "הנאשם ... התכתב פעמיים עם מי שהציגו עצמם כקטינות ברשתות התקשורת השונות...". מהאמור ברור כי הנאשם התכתב עם מי שהציגו עצמם לפניו כקטינות, אם כי זהותם המינית בפועל כמו גם גילם הלכה למעשה, אינם ידועים.

טענת ההגנה כי מדובר בבגירים שהציגו עצמם כקטינות אינה עולה מלשונן של כתב האישום ואינה מתיישבת עמו. ככל שכך היה הדבר, היה על הצדדים לציין זאת במפורש בעובדות כתב האישום, וכך לא נעשה. העובדה שכתב האישום נוקט בלשון "הציגו עצמם" מתיישבת היטב עם פרשנותו הטבעית והברורה של כתב האישום, כנ"ל, ואין בה כדי לסייע לפרשנותה המאולצת והדחוקה של ההגנה, לפיה העיקר חסר מן הספר.

מסוכנות המינית של הנאשם:

9. כמפורט לעיל, בפי ההגנה טענות מטענות שונות נגד חוות דעתה של מעריכת המסוכנות. לנוכח טענותיה האמורות מבקשת ההגנה לדחות את הערכתה המקצועית, לפיה מסוכנות המינית של הנאשם הינה בינונית - נמוכה, ולקבוע כי זו נמוכה בלבד.

כפי שיפורט להלן, אין באיזו מטענות ההגנה כדי להביא לדחיית הערכתה של מעריכת המסוכנות. הדיון בטענות ההגנה להלן ייעשה בהתאם לסדר הפסקאות בהן הן פורטו לעיל.

א. אמנם, מעריכת המסוכנות העידה כי לא תוקפו בישראל כלים להערכת מסוכנות (עמ' 10 לפרו' ש' 7). יחד עם זאת הבהירה כי נעשה שימוש בפקטורים אשר נמצאו בספרות המקצועית כקשורים למסוכנות מינית (שם, ש' 12 - 14). מטעם ההגנה לא הוגשה חוות דעת סותרת. ההגנה אף לא הפריכה ולא העמידה בספק בדרך אחרת את שיטת העבודה של מעריכת המסוכנות, ואת הדרך שהביאה אותה להסיק את מסקנתה. טענה סתמית בדבר היעדר כלי מתוקף אינה מפריכה את השיטה הנהוגה, המבוססת על הספרות המקצועית, לפיה נעשה שימוש בפקטורים שונים לשם הערכת המסוכנות המינית.

ב. מעריכת המסוכנות הבהירה כי נעשה על ידה שימוש בפקטורים הנזכרים בכלים, אך לא נעשה שימוש בכלי, בחיתוך שלו כפי שהוא (עמ' 11 לפרו' ש' 5 - 6). לא מצאתי דופי בהימנעותה של מעריכת המסוכנות מלעשות שימוש בכלי שלא תוקף בארץ. מכל מקום, האמור לעיל, כי ההגנה לא הפריכה ולא העמידה בספק בדרך אחרת את שיטת העבודה של מעריכת המסוכנות, יפה גם ביחס לטענה זו.

ג. כפי שהובהר לעיל, כתב האישום מדבר בעד עצמו. בצדק רב נמנעה מעריכת המסוכנות לקרוא בכתב האישום מה שאין בו, ונמנעה מלהסיק ממנו כי הנאשם התכתב עם בגירים שהציגו עצמם כקטינות.

ד. מעריכת המסוכנות הבהירה כי הנאשם הוא שהתייחס לסתירה בין (...). בצדק רב ראה אפוא הנאשם סתירה בין (...) לבין התנהלותו האמורה, ובצדק רב מצאה מעריכת המסוכנות להתייחס לסתירה זו בחוות דעתה.

ה. הכלל הנטען על ידי ההגנה, לפיו רק תיקי מין סגורים רלוונטיים להערכת המסוכנות, לא הוכח על ידה. כזכור, לא הוגשה חוות דעת נגדית מטעמה. לא ניתן לתת משקל כלשהו לייעוץ שניתן לסנגור בעניין, אשר שימש בסיס לטענתו (עמ' 12 לפרו' ש' 13 - 16). בייעוץ כאמור אין כדי לסתור את עדותה של מעריכת המסוכנות.

ו. אמנם, היה על מעריכת המסוכנות להתעניין במועדים בהם ביצע הנאשם את (...). יחד עם זאת, מדובר בפגם שאינו יורד לשורשו של עניין, ואין בו להפחית ממשקלה של חוות הדעת. במיוחד נכון הדבר לנוכח העובדה שהנאשם מתאר את עצמו (...) ולנוכח דבריו (...).

ז. מעריכת המסוכנות הבהירה בחקירתה הנגדית כי הנאשם הוא שתיאר את עצמו כמי שמתקשה ללכת בתלם, ואת האירוע בו הוא לא אמר לדייר נפגע נפש היכן השאיר את המפתח לביתו, כדוגמא לכך (עמ' 12 לפרו' ש' 28-29). כך גם צוין באופן מפורש בחוות הדעת (עמ' 7). לא נפל אפוא פגם בכך שמעריכת המסוכנות ציינה את האירוע ואת פרשנותו של הנאשם לאירוע, ולא היה עליה לתת לו פרשנות אחרת.

ח. בניגוד לטענת ההגנה, מעריכת המסוכנות לא "הודתה", כלשונו של הסנגור, בכך שהנאשם אינו (...). מעריכת המסוכנות הבהירה שהיא התייחסה לעניין זה בפרק בו פורטה התייחסותו של הנאשם לעבירות בהן הורשע. לעומת זאת, בהמשך חוות הדעת היא התייחסה לנושאים בהם הוא עסוק כיום (עמ' 15 לפרו' ש' 1-5). ואמנם, בהמשך חוות הדעת פורט כי גם כיום הנאשם (...).

ט. בניגוד לנטען, מעריכת המסוכנות לא המליצה לנאשם לעזוב את עבודתו, אלא ציינה כי "המשך עבודתו [כ]מדריך שיקומי, **ככל שהוא עובד עם חסרי ישע או קטינים**, מהווה עבירה על החוק למניעת העסקה של עברייני מין במוסדות מסוימים" (עמ' 13 לחוות הדעת, עמ' 17 לפרו' ש' 13 - 15, ההדגשה אינה במקור - מ.כ.). משבאו לפני מעריכת המסוכנות אינדיקציות לכך שיתכן שהנאשם עובד עם חסרי ישע, טוב עשתה בכך שהפנתה את תשומת לבו לאיסור החל עליו בעניין.

י. אמנם, לנוכח הגדרת המונח "הערכת מסוכנות" בחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו-2006, ככזו שאינה כוללת רמת סיכון לביצוע עבירה נוספת לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, לא היה על מעריכת המסוכנות לציין כי הנאשם עלול לשוב ולצפות בפורנוגרפיה אסורה. אולם, גם בכך אין כדי להפחית ממשקלה של חוות דעתה, ומהערכתה כי רמת הסיכון לכך שהנאשם יבצע עבירות מין לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין הנה בינונית - נמוכה. מכל מקום, לנוכח האמור, הסיכון לכך שהנאשם ישוב ויצפה בפורנוגרפיה אסורה לא יובא בחשבון לצורך גזר הדין. די בכך כדי לרפא את הפגם שנפל בחוות הדעת.

לאור כל המפורט לעיל, אני מאמץ את הערכתה של מעריכת המסוכנות בדבר מידת מסוכנותו המינית הבינונית - נמוכה של הנאשם.

האם יש לבטל את הרשעת הנאשם:

10. כידוע, הכלל הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, ורק בנסיבות יוצאות דופן ניתן

להימנע מכך (ר"ע 432/85 **רומנו נ' מדינת ישראל** 21/8/1985). בהלכה הפסוקה נקבע כי ביהמ"ש ראשי להימנע מלהרשיע נאשם בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים: א. על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ב. סוג העבירה מאפשר לוותר באותו מקרה מסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337, 342). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** 1/1/2013).

האיסור על החזקת חומרי תועבה נקבע בספר החוקים לנוכח התופעה הגוברת של ניצול קטינים בתעשיית הפרסומים הפורנוגרפיים, בהם מתגלה ניצול מיני חמור של קטינים. חומר התועבה המופק בתעשייה זו הוא קשה במיוחד, ומתגלה בו ניצול מיני חמור של קטינים, לעיתים תוך נקיטת מעשי אלימות חמורים בהם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מספר 58) (עבירות זנות, מין ותועבה) התשנ"ז - 1997 ה"ח 2639, 472).

כפי שציין בית המשפט העליון:

"הקשר הסיבתי המופיע בספרות בין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת חומרים כאמור עלולה להביא לפגיעה פיזית-מינית בילדים על-ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי..."
(ע"פ 1269/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** 23/12/2015)

לנוכח חומרת העבירה, וחומרת התופעה של התעללות מינית בקטינים אותה היא מעודדת, נקבע בפסיקה כי אין להימנע מהרשעה בגינה, גם אם זו גרמה לפגיעה עקיפה בלבד בקטינים (רע"פ 3890/09 **מור נ' מדינת ישראל** 17/5/2009), גם אם מדובר בקבצים בודדים בלבד אותם הנאשם מחק ביוזמתו בטרם נתפס המחשב (עפ"ג (י-ם) 42483-01-16 **פילוסוף נ' מדינת ישראל** 12/7/2016), וגם אם מתקיימות נסיבות לקולא, ובכלל זאת קיומו של הליך שיקומי חיובי (עפ"ג (מרכז) 44181-05-16 **מדינת ישראל נ' צברי** 6/7/2017).

כעולה מן האמור, מדובר בעבירה שברגיל לא ניתן להימנע מהרשעה בגינה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. על אחת כמה וכמה שבנסיבות המקרה הנוכחי לא ניתן לוותר על ההרשעה, לנוכח רמת מסוכנותו המינית של הנאשם, התנהלותו הבעייתית לאחר הגשת כתב האישום נגדו, כניסתו למצבי סיכון, אי הכרתו בבעייתיות שבהתנהלותו, הערכת שירות המבחן כי ההליך המשפטי אינו מרתיע אותו והעובדה שאפילו שירות המבחן אינו ממליץ לבטל את ההרשעה.

די בכך כדי להותיר את ההרשעה בעינה.

מעבר לצורך אוסיף כי ההגנה לא הוכיחה ואף לא טענה כי הרשעת הנאשם תביא לפגיעה קשה בשיקומו. ההפך הוא הנכון. לגרסתה של ההגנה אין בהרשעת הנאשם כדי להביא להפסקת עבודתו לפי חוק למניעת העסקה של עבריינים במסדות מסוימים תשס"א - 2001.

טענת הסנגור, לפיה יש להעביר מסר למאשימה כי עליה לפעול נגד ספקיות האינטרנט ולא נגד צרכני הקצה "עלובי הנפש", כלשונו, אינה מצדיקה את ביטול ההרשעה. ראשית, נימוק מסוג זה, כשהוא לעצמו, לא הוכר בפסיקה כמצדיק חריגה מהכלל של הרשעת נאשם שאשמתו הוכחה. שנית, מידת יכולתם של ספקי האינטרנט למנוע הורדה והחזקה של פרסומי תועבה, ומידת יכולתה של המדינה לפעול בעניין, לא הובהרו במסגרת הליך זה. מכל מקום, גם אם במידה כזו או אחרת ניתן לנתר ולחסום אתרי תועבה וצ'אטים מסוג זה שניהל הנאשם, אין בכך כדי להפחית מהצורך להילחם מלחמת חורמה בצרכני ומשתמשי הקצה, בשל פגיעתם הרעה בילדים, כאמור לעיל.

לאור האמור, אין בידי לקבל את בקשת ההגנה ולבטל את הרשעת הנאשם.

המתחם העונש ההולם:

11. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות פורטו לעיל.

הנאשם הוריד מרשת האינטרנט מאות תמונות וסרטונים המכילים תמונות תועבה, התכתב פעמיים עם מי שהציגו עצמם כקטינות, כאשר בחלק מההתכתבויות הועבר תוכן פדופילי. בכך פגע הנאשם פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים.

מספרם הגדול של פרסומי התועבה אותם הנאשם הוריד מרשת האינטרנט, בצירוף שמירתם בתיקיה מוגדרת במחשבו האישי, לאחר שלחלקם ניתן שם בעברית, מלמדים שהנאשם פעל, לכל הפחות, לאחר מידה מסוימת של תכנון.

הנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירה פורטו גם הם לעיל. כתב האישום אינו מלמד כי הנאשם גרם לנזק ישיר בפועל ממש.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה שביצע הנאשם הינה מגוונת. יש והוטלו עונשי מאסר על תנאי וקנס בלבד, אולם זאת נעשה במקרים בהם מדובר היה בפרסומים בודדים בלבד (עפ"ג (י-ם) 42483-01-16 הנ"ל), או במספר נמוך יחסית של פרסומים (ת"פ (שלום חי') 10672-12-08 מדינת ישראל נ' אלימלך 14/2/2012). בגין החזקה של עשרות פרסומים הוטל צו של"צ (ת"פ (שלום י-ם) 7462-10-17 מדינת ישראל נ' קנטרוביץ).

13/9/2018). יש ואף בגין החזקה של אלפי קבצים, בבית ובמקום העבודה הוטל צו של"צ. אולם, הדבר נעשה בהתחשב בהליכי השיקום החיוביים שהנאשם עבר, תוך קביעה כי אין זה העונש הראוי לעבירות שבוצעו (עפ"ג 44181-06-15 הנ"ל). כאשר הוחזקו "מאות" או "מספר רב" של פרסומים, הוטלו עונשי מאסר בפועל או בעבודות שירות (עפ"ג (מרכז) 13572-12-15 **זקובסקי נ' מדינת ישראל** 2/11/2016, ע"פ (חי') 2359/07 **דרייב נ' מדינת ישראל** 20/9/2007, בהתאמה).

לנוכח כל האמור, ובהתחשב בכך שהעונש המרבי שנקבע בצדה של העבירה הינו מאסר למשך שנה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר קצר לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

12. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו ולאשתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, במיוחד לנוכח נסיבותיו האישיות והתעסוקתיות. עוד יש להביא בחשבון את הודאתו, אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, את מאמציו של הנאשם לחזור למוטב, הכוללים פניה מיוזמתו הוא לגורם טיפולי, התמדה בהליך הטיפולי, השקעה והיעזרות בו והבעת הסכמה לעמוד בצו מבחן. כמו כן יש להתחשב בפרק הזמן הארוך שחלף מאז בוצעו העבירות, בעברו הפלילי הנקי של הנאשם, בנסיבותיו האישיות הלא פשוטות ובמצבו הנפשי, כמפורט בתסקיר שירות המבחן מיום 20/6/2018.

לנוכח האמור, אני סבור כי חרף רמת המסוכנות המינית של הנאשם והתרשמות שירות המבחן כי הוא אינו מורתע מההליך המתנהל נגדו וממשיך להיכנס למצבי סיכון, העונש המתאים לו מצוי בחלקו התחתון יחסית של מתחם העונש ההולם.

13. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר למשך 2.5 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 26/12/2018 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך שישה חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. לאחר שניתנה לכך הסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן.

לנאשם הוסברה משמעות הצו, והובהר לו שעליו למלא אחר הוראות קצין המבחן. הנאשם הוזהר שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש נוסף על העבירה שביצע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ט, 19 נובמבר 2018.